

N:o 53.

Af Herr F. Pettersson från Calmar län: Angående tillägg till de i fråga om reglering af presterskapets löneförmåner meddelade föreskrifter.

Då uti Kongl. Maj:ts resolutioner, som inom riket finnas utgifna, hvilka i förhållande till Kongl. Maj:ts nådiga författning af den 11 Juli 1862 fastställa löneförmånerna för presterskapet inom åtskilliga församlingar, finnes stadgadt, att den ordinarie lönen, som af fastighet utgår efter taxeringsvärde, skall utgå efter det taxeringsvärde, som var bestämdt antingen samma eller nästförlutna året då lönen sålunda efter lönenämndens förslag skulle tillämpas, till följd häraf har blifvit antaget att lönen således komme att utgå efter lika taxeringsvärde i 50 år.

Men som häruti finnes i afseende på taxeringsvärden ofta så många olikheter inom ett pastorat, i anseende till att då Rikets Ständer beslöto denna taxering som af Kongl. Maj:ts sanktionerade inträffade i åtskilliga församlingar ungefär samtidigt med löne regleringens tillämpning, var man i allmänhet ej så fullkomligt hemmastadd i nämnda förhållande, att i proportion efter hvartannat åsätta hemmanens ordentliga värde och kom således ej heller att tänka på följderna. Det händer icke sällan att hemman dels förbättras, dels försämras, förbättras derigenom, att egaren odlar och sköter sin jord, uppdrifver lädugårdsskötseln och så vidare, försämras derigenom att skogen å ett skogshemman raseras och plundras, och åkerjorden under stundom äfven skötes sämre, så t. ex. det hemman, som vid löne regleringens tillämpning var skogbeväxt och till följd deraf i större värde, sedermera blifvit af-röjdt och jorden oduglig till odling, eller åtminstone af sämre beskaffenhet, till följd deraf i sämre värde utgår likväl lönen till presterskapet efter det höga taxeringsvärde, som vid löne regleringens tillämpning var bestämdt.

Som detta förhållande således ofta leder till mindre rättvisa fördelningar eller debiteringar hemmansåboar emellan på löneutgifter till presterskapet, och för att kunna komma billighet och rättvisa närmare, genom en jemnare fördelning inom kommunen, vågar jag fördsamt föreslå:

att Riksdagen beslutar hos Kongl. Maj:t i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes till de redan utfärdade resolu-

tionerna rörande fastställande af lönenämndens förslag till löneförmåner åt presterskapet inom riket, göra det tillägg, att den ordinarie lönen till presterskapet, der den utgår efter det å hemmanen åsatta taxeringsvärde, måtte årligen få utgå efter nästförflutna årets taxeringsvärde.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1874.

F. Pettersson,
från Calmar län.

N:o 54.

Af Herr F. Pettersson från Calmar län: Angående upphörande af båtsmanshället på Öland, mot skyldighet att erlägga vakansafgift.

Sistlidne Riksdag väckte jag motion under N:o 146 om båtsmanshällets upphörande på Öland och roterne ställda på vakans, hvilken af Statsutskottets utlåtande N:o 25 resolverades på det sätt, att som Kongl. Maj:t under den 4 December 1868 i Nåder tillsatt en komité, med uppdrag att företaga den af Riksdagen begärda utredning i hvad den afser fråga om lindring i det på rust- och rotehållare vid båtsmanshället hvilande besvär, samt att förslag till sådan lindring uppgöra och till Kongl. Maj:t i underdånighet ingifva m. m., ansåg sig utskottet vid sådana förhållanden icke böra ingå uti närmare pröfning af mitt förslag.

Men som ifrågavarande komité har sig endast uppdraget att söka bereda lindring i båtsmanshället, och ej aflösning, kan jag icke undgå att med åberopande af